

Insecticides naturals

Els insecticides comercials contenen molts components químics i els seus efectes poden ser devastadors per a les plantes.

L'alternativa està en els insecticides naturals, exempts d'elements químics tòxics i que no generen residus. La seva degradació és total i ràpida, i hi ha menys possibilitat de que afecten al medi. Per descomptat són totalment innocus per als consumidors i garanteixen d'una banda la seguretat alimentària, i per una altra la conservació del planeta.

Avui dia hi ha una certa tendència a tornar a utilitzar insecticides naturals. És a dir, podem atacar les plagues de manera orgànica i natural sense damnar cap organisme viu i sense impactar en el medi ambient i lluitar contra les plagues sense perjudicar o matar als insectes auxiliars que aporten beneficis, i que mengen o parasiten a les plantes sense fer-los mal.

Els insecticides sintètics poden tenir greus conseqüències en la salut dels consumidors i en la salut global del planeta. El motiu és que generen residus, molts d'ells tòxics, tant en la seva elaboració com després de la seva aplicació, ja que per exemple, alguns residus poden filtrar-se als aqüífers, torrents i rius, o poden ser transportats pel vent. En tot cas, és una realitat que poden tenir efectes sobre l'ecosistema, incloent a insectes beneficiosos per a les plantes, com poden ser les abelles o les aus insectívores. El resultat és que els residus poden anar passant per tota la cadena alimentària fins a arribar a l'ésser humà. D'altra banda, cal ressaltar que alguns insecticides sintètics indueixen la resistència d'algunes plagues, com per exemple els pugons, que es reproduïxen a gran velocitat. Així, cada espècie és més resistent que l'anterior, i en cicles d'un parell d'anys els insecticides es tornen ineficaços i cal generar nous productes més forts químicament. L'espiral contaminant i els seus efectes es pot tornar interminable.

Determinats tipus d'aus com els falciots, les orenetes vulgars, les orenetes cuablanca i els ballesters ajuden a mantenir a ratlla el nombre d'insectes. La seva presència és un bon indicador de salut ambiental per a un poble o una ciutat perquè una parella pot consumir 500.000 mosquits en els mesos que estan entre nosaltres, entre la primavera i l'estiu. Desgraciadament la població de les quatre espècies s'han reduït en els últims anys de manera dràstica, fins al 30% segons algunes estimacions per una combinació de factors entre els quals hi ha l'ús d'insecticides, el descens de preses (als àmbits urbans hi ha cada cop menys insectes), els edificis sense cavitats per fer el niu i la falta de fang als mitjans urbans cosa que els impedeix fer nius.

Per aquest motiu, la Generalitat ha iniciat una campanya de sensibilització ambiental en què demana als ciutadans que no destrossin als nius i que es posin en contacte amb els agents rurals o bé amb les clíniques veterinàries acreditades si troben cries caigudes del niu o aus ferides.

Un exemple a seguir és del de Sant Adrià del Besòs l'edifici de l'ajuntament té 172 nius d'orenetes cua blanca dels quals 30 són artificials per afavorir-ne la instal·lació de nous

